

அ�ிசியகாட்சி.

தகப்பனுக்கும் நன் மகனுக்கும் நடந்த
ஒரு சம்பாஷினை.

மகன்.—அப்பா, நான் ஆற்றுக்குப்போனேன்; அவ்வி
துதில், இதுவரையிலுங்கானுத ஓர் காட்சியைக் கண்டேன்.

தகப்பன்.—அதென்ன?

மகன்.—அவ்விடத்தில் ஓராயிரம்பேர்போல் நின்றுக்
கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவர் மற்றொருவனை நண்ணீரில்
கொண்டிபோப் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த, ஆவிபின் நாமத்தி
ஞுல் *சிராவ்தானம் செம்துவைக்கிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு
இருந்தார்கள். அதபோலவே, பின்னும் அனேகரையும்
ஸ்நானங்குசெய்துவைத்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.
அவர்கள் ஜிலத்தைவிட்டு வெளியில்வந்தபிரகு உவர்ந்த உடுப்
புகள் தரித்துக்கொள்ள ஓர் கூடாரத்துக்குஞ் போன்றுர்கள்.

தகப்பன்.—ஆம் மாணே. நீ ஒரு அதிசயங்கைக் கண்
டாய், ஆனால், அதைப்பர்த்து நீ நலைக்கவில்லையென்று
நீணக்கிறேன்.

மகன்.—அப்பா, அதிகமாய் நலைக்க வில்லை; ஆனால்
கொஞ்சம்கூட நலைக்காமல் இருக்க என்னுல்கூடயில்லை,
மற்றபேர்களும் நலைத்தலைக்கண்டேன்.

தகப்பன்.—அதற்காக நான் விசனப்படுகிறேன். தெப்
வபக்கியாய் இருக்கிறவர்களைப்பார்த்து நீ நலைக்கலாகாது,
முக்கியமாய் இயேசுகிறில்துவின் கட்டளையின்படி செய்கிறேன்.

* குாண்ஸ்நானம்.

நாய்ந்தம் பூ, ஒருகாரியத்தை அவர்கள் செய்கையில் அதை ப்பார்த்து நகைக்கலாகாது. இனிமேல் நீ அப்படிசொப்யாயென்று விரும்புகிறேன்.

மகன்.—அப்பா இதை இயேசுக்கிறிஸ்துவின் கட்டளை என்று பேணன்னுகிறீர்?

தகப்பன்.—இது ஓர்விதமான ஞானஸ்தானமென்பதற்கு சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், ஞானஸ்தானம் பண்ணப்படுவார் இன்னுமென்றும் அதைசெய்விப்பது இம்முறையென்றும் பழித்த பண்டிகர்களுக்குள் விவாதப்பட்டிருக்கின்றது; அப்போதகர் அப்படி சொல்லவில்லையா?

மகன்.—ஆம், அந்த ஸ்தானத்தைப்பற்றி நெடுநேரம் பேசினார், அவர் சொன்னவைகளில் அனேகம் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது; ஆனால், சிலர் நகைத்துப்பேசிக்கொண்டு விருந்தார்கள்.

தகப்பன்.—அப்படிச்சொல்வது மிகவும் தப்பான காரியம். அவர்கள் அவர்சொல்லுவதைக் கவனமாப்புக்கெட்டிருக்கவேண்டியது. நகைக்கிறதினால் அந்தப்போதகர்சொல்வதற்குப்பெற்று ரூபிங்கிற தல்ல ஆனால், அது நகைத்தவர்களுடைய துண்மார்க்கத்தைக் காட்டுகிறது, ஒரு மூட்டு சாலோ மோஹுடைய ஞானத்தைப்பற்றி நகைத்தாலும் அதனால் சிறுமை ஒன்றுமில்லை; அந்தப்போதகர் தாம் ஸ்தானம் கொடுத்ததற்கு எதாகிலும் காரணம்சொன்னது உணக்கு ஞாபகம் உண்டா.

மகன்.—அப்பா எனக்குப் பூர்த்தியான ஞாபகம் இல்லை அவர்சொன்னது கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் கொள்கைகளுக்குப் புதிய ஏற்பாடுதான் நால் என்றும், கிறிஸ்துவர்களுடைய நடபடிக்கைகளுக்கு அதுவே சட்டம் என்றும் சொன்னார். அதை மாற்றுகிறதும், அல்லது அதிகமாகச் சேர்க்கிறதும் குறைக்கிறதும் மிகவும் துணிகரம் என்றும் அப்படிச்சொல்வதனால் நாம் கிறிஸ்துவப்பார்க்கிறோம் திறமையுடையவர்களாகவும் அவரிலும் நல்லவராகவும் அவரிலும் அதிக அதிகாரம் உடைய

வர்தனைப்போலவும் காணப்படுகிறது. அன்றியும் அவருடைய வேதந்தைநாம் திருத்தினதுபோலவும் ஆகிறது.

தகப்பன்.—அப்படியா! அவர்சொன்னது மிகவும் உண்மையுள்ளதுதான். அவைகளுக்கு ஏதாவது திருஷ்டாந் திரங் கொடுத்தாரா?

மகன்.—ஆம், ரூ மோசே எடு: கூ. “தான் உட்களுக்குக் கற்பிக்கிறதை எல்லாம் செப்பும்படிக்குக் கைக்கொள் திர்களாக. நீ அதனாலே ஒன்றும் கட்டவும் அதில் ஒன்றும் குறைக்கவும் வேண்டாம்.” மத்தேயு உஅ: எடி. நர்ஸ் உங்களுக்குக் கட்டணியிட்டயாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும் படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுக்கள். இருக்கா கக: உஅ. அவர்சொன்னது அநனிலும் அதிகமாப் பராபா ஜூ ஸ்ட்யாங்கைக்கேட்டு அதைக் கார்த்துர்கொள்ளுகிறவர்களே பரக்கியவான்கள் என்றார். மேலும், மனிதர் தங்களுடைய கய இஷ்டப்படி செய்கிறது தேவனுக்கு அருவருப்பான தாப் இருக்கிறது என்று ரூபிக்க. மத்தேயு எடு: கு. “மனி தருடைய சற்பணைகளை உபதேசங்களாகப் போதித்து வீணுப் பணக்கு ஆராதணைசெய்கிறீர்கள்.” ஆலோசனைச்சங்கத்தார் செய்த ஒரு கட்டணையைமாற்ற ஒரு மனிதனுக்கு எல்லாவும் அதிகாரம் வேண்டியதோ அதைப்பார்க்கிலும் அதிகமான அதிகாரம் இருந்தால் நான் தேவைகட்டணையை மாற்றலாம் என்றும் அந்தப்போதகர் சொன்னார் அது மெய்தானு அப்பா?

தகப்பன்.—ஆம், தேவகட்டணையை மாற்றுகிறது லே சான் கார்யம் அல்ல; ஆனால், ஒருவனுக்கு ஞானங்தானங்கொடுக்கவேண்டுமோனால், அவைக்குத் தன்னிரில்கொண்டு போட் முழுக்காட்டுவது அவசியம் என்பதை ரூபித்தாரா?

மகன்.—ஆம். பியாப்டையில் (Baptize) என்கிற மொழிக்கு அந்தம் முழுக்கு என்றும் நம்முடைய முன்னேர்களும் பெரியோர்களும் அதுவே அந்தமென்றும் பாவித்தார்கள் மேலும், நம்முடைய புராதன அகராதிகளும் துதேப்பிரசாரம் அந்தஞ்சொல்லுகிறதென்றான். ரொன் னார், மேலும்

ஞானஸ்நானமானது வேதத்தில் அடக்கம்பண்ணுதலுக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் அடையாளமாய் இருக்கிறதென்றும் சொன்னார்.

தகப்பன்.—ஆம், அப்போஸ்தவங்கிய பவுல் ரோமர் களுக்கு எழுதின திருப்பம் கூ. - ம். அதிகாரத்திலும், கோவோசேயருக்கு எழுதின திருப்பம் உ. - ம் அதிகாரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்.

மகன்.—ஆம், அஸ்வகனில்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

தகப்பன்.—இன்னும் ஏதாகிலும் திருஷ்டாந்திரங் கொடுத்தாரா?

மகன்.—ஆம், அவர் இன்னும் கொடுத்த திருஷ்டாந்திரங் களால் எனக்கு அதிக ஆச்சரியமும் வெட்கமுமாயிருக்கிறது.

தகப்பன்.—அதென்ன மகனே?

மகன்.—அது என்னவென்றால் நம்முடைய செபபுஸ்த கத்தில் உள்ளவகன்தான்.

தகப்பன்.—நம்முடைய செபபுஸ்தகத்தில் உள்ளவை கள்தானு அஸ்வகன் என்ன?

மகன்.—ஞான உபதேசத்தில் இருக்கிற வினாவிடைகள் எவ்வென்றால், வினா “ஸ்நானத்தில் காணப்படுகிற புறம் பான அடையாளம் அல்லது முறைமை என்ன?” விடை. தன்னிடில் ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டியது; அன்றியும், முறிர்ந்தயிரயம் உள்ளவர்களுடைய ஞானஸ்நானத்தின் விதத்தைச் சொன்னார்; அதாவது, அவர்களை சலத்தில் முழுக்காட்டி அல்லது அவர்கள் மேல் சலத் தை வார்க்கவேண்டியது. மேலும் வீடுகளில் பிஸ்னைகளுக்குத் தனிமையாகக் கொடுக்கும் ஞானஸ்நான முறைமையின் கடைசிப்பங்கில் உள்ளதை வாசித்துக்காட்டினார். அதாவது, பிஸ்னையை ஞானஸ்நானத்தொட்டியில் முழுக்காட்ட வேண்டியது.

தகப்பன்.—இன்னும் எதைச்சொன்னார்?

மகன்.—குழந்தைகளுடைய வெளியரவுக் ஸ்தானத்தை எடுத்துச்சொன்னார். அதாவது, பிள்ளை சலத்தில் முழுக்காட்டத்தாங்குமென்று அவர்கள் (பிள்ளையின் தாட்தந்தைமார்) சொன்னால் பத்திரமாய் முழுக்காட்டுவானாக அன்றியும் அந்தக் குழந்தை பாவத்திற்கு மரித்து நீதிக்குப் பிழைத்து கிறிஸ் துவின் மரணத்திற்குள் அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதென்றும் எழுதியிருக்கிறதை வாசித்து சொன்னார்.

தகப்பன்.—இதைக் கேட்டபிறகு சர்ச்ச ஓப் இங்லாஞ்சு (Church of England) சபையார் நகைக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மகன்.—ஏன் அப்படி நினைக்கின்றீர். இதைக் கேட்டும் அவர்கள் நகைத்துக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள்.

தகப்பன்.—அதைக் கேட்டும் நகைத்தாற்காக அவர்கள் வெட்கப்படவேண்டியது. ஆனால், ஸ்தானத்திற்குத்தாந் தவர்கள் புருஷர்கள்தானென்றும் ஸ்தீர்கள்தான் என்றும் எப்படி ரூசுபடுத்தினார்?

மகன்.—ஹக்கா கு அதிகாரம் உடைய வாக்கியத்தில் உள்ளபடி இயேசுக்கிறிஸ்து குன்னுவானம் பெறுகையில் முப்பதுவயது உள்ளவராய் இருந்தார் என்கிறதைச் சொன்னார். ஆனால் புருஷர்களாயும் ஸ்தீர்களாயும் இருக்கிறது மாத்திரம் போதாது. அவர்கள் மனத்திற்கும்பினவர்களாயும், விசுவாசம் உள்ளவர்களாயும் தேவவாக்கியத்தைச் சந்தோஷமாய் அங்கேரித்தவர்களாயும் இருக்கவேண்டியது. அப்படி இல்லாவிட்டால் ஸ்தானத்திற்கு அவர்கள் தருந்தவர்கள் அல்ல என்பதாகவும் சொன்னார்.

தகப்பன்.—இதை எப்படி ரூசுபடுத்தினார்?

மகன்.—இதை ரூபிக்க வேதந்தில் உள்ள பத்தவாக்கியங்களை எடுத்துச்சொன்னதாக எனக்கு கியாபகமிருக்கிறது. ஆனால், அவைகளில் சிலதை சொல்லுகிறேன்.

தகப்பன்.—அவைகள் என்ன?

மகன்.—அவைகள் யாவனில்: முதலாவது மத்தேபு
ஈ: கி. அங்கே மனந்திரும்பினவர்களும் நங்கள் பாவங்களை
அறிக்கையிட்டவர்களும் ஸ்தானம்பெற்றதாகக் காணப்படு
கிறது. மத்தேபு காறு: கக, 20 மார்க்கு கசு: கடி, கூ-ல்
ஸ்தானம் பெறுமுன் மனிதர் கற்பிக்கப்படவேண்டியதும்
அவர்கள் விசுவாசிக்கவேண்டியதும் என்பதாகக் காணப்படுகிறது.
அப்போஸ்தலர் உ: கஞ—சாக-இந்த வேதவாக்ஞியத்தில்
ஸ்தானம் பெறுகிறதற்குமுன் அவர்கள் தங்கள் இருந்தின்
ளில் குற்றுண்டவர்களாயும், வேதந்தைச் சந்தோஷமாயும்
அங்கிசுரித்துக்கொண்டவர்களாயும் இருக்கிறதாகக் காணப்படுகிறது.
மேலும் அப்போஸ்தலர் ஏ: கா, கஞ, காஷ-ம
வாக்ஞியங்களில் கந்தாசியின் மந்திரி தண்ணீரில்போய்
ஸ்தானம்பெறுமுன் தன் விசுவாசந்தை அறிக்கையிட்டதாக
வும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் க-ல் சவுல்
ஸ்தானம் பெறுமுன் மனம் திரும்பினவாறுப் போய் இருந்ததாகக்
காணப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர் கா, கொர்னேவியுவும்,
தன் வீட்டாரும் பரிசுத்த ஜுவியைப்பெற்றுத் தேவனை மதி
மைப்படுத்தி பிறகு ஸ்தானம் பெற்றதாகக் காணப்படுகிறது.
அப்போஸ்தலர் கா-ல் லீதியா என்பவரும் கிறநச்
சாலைக்காரனும் அப்படியே செய்ததுபோலக் காணப்படுகிறது.
மேலும், அந்தப்போதாக் கொன்னதுள்ளானம் விசு
வாச அறிக்கையாய் இருக்கிறது. ஒருவனுக்கு விசுவாசம்
இல்லாதிருக்கும்போது அவன் எப்படி அறிக்கையிடக்குமிரும்.
மேலும் அது நல்ல மனசாக்ஷியின் ஒரு உறுதிப்பாடாய்
இருக்கிறது அப்படி இருக்க ஒருவனுக்கு மனசாட்சியில்லாதிருக்கும்போது அவன் எப்படி உறுதியாய்க்கொல்லுவான்.

தகப்பன்.—இதுவேதந்திலுள்ள அந்தாட்சியாயும் நம்.
பப்படத்தக்கதாயும் இருக்கிறது. இதை உறுதிப்படுத்தச் செப
புஸ்தகம் கொண்டிவரவில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மகன்.—ஆம் அவர் செப்புஸ்தகத்தைக்கூட அந்தாகவி யாகச்சொன்னார்.

தகப்பன்.—எப்படி?

மகன்.—ஞானஸ்தாணம் பெர வருகிறவர்களிடத்தில் காணப்படவேண்டியதைகளைக் குறித்து வினாவிடையை யெடுத்துச்சொன்னார். அதாவது, அவர்கள் பாவத்தைவிட்டு விலகி குணப்படுதலும், இந்தச் சாக்கிரமென்கிளனில் பராபரன் தங்களுக்கு அருளின வாக்குத்தத்தங்களை உருதியாய் நம்புகிற விசுவாசமுமே.

தகப்பன்.—இன் ஆம் வேறோ நெதவாக்கியமாவது எடுத்துக் காட்டினாரா?

மகன்.—ஆம், ஞானேபதோத்தின் கேள்விப்படி. ஆவிக் குரிய உள்ளான்கிருபை ஞானஸ்தாணத்திற்கு அடையாளமாக்குதே? அப்படியானால், அது ஒரு சிறுகுழந்தையில் காணப்படும் என்பதற்கு ஒரு அந்தாட்கியும் இல்லையே, அதுவுமன்றி ஒரு சிறுகுழந்தையில் எப்போது பாவத்திற்கு இறப்பும் நீதிக்குப் புதுப்பிறப்பும் காணப்பட்டிருக்கிறதென்றும் கேட்டார்.

தகப்பன்.—இன் ஆம் எதைச்சொன்னார்?

மகன்.—முதிர்ந்த வயதள்ளவர்களுடைய ஞானஸ்தாணத்தைப்பற்றிய கேள்விகளைச் சொல்லிக்காட்டினார். அதாவது, நீ பசாகையும் அதன் கிரியைகள் எவ்வாறாற்றறியும் இவ்வுலகத்தின் வீண் ஓடம்பரங்களையும் மகிழ்வையையும் அதைப்பற்றிய பொருளாசைகள் எவ்வாறாற்றறியும் மாம்ச இச்சைகளையும் வெறுத்து அவைகளுக்குப்பின்செல்லாதபடிக்கும் அவைகளால் நடத்தப்படாதபடிக்கும் விட்டுவிடுகிறாயா? விடை. ஆம், அவைகள் எவ்வாறாற்றறியும் வெறுத்துவிடுகிறேன். வினா. வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவராகிய சருவ வல்லமையுள்ள பிதாவாயிருக்கிற பராபரனை விசுவாசிக்கிறாயா? விடை இவைகள் எவ்வாறாற்றறியும் உறு

தியாய் விகவாசிக்கிறேன். இவைகளை அவர் எடுத்துக்காட்டிச் சொன்னது ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டுமானால் மனம் திருப்புதலும் விகவாசமும் பாவ அறிக்கையும் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறதற்குத் தகுந்த விருப்பமுறையவைகள் அவசியம் என்று நம்முடைய சபைத்திட்டங்களும் உறைத்திருக்கின்றன. பொயோர்களுஞ் உரைசொல்லி யிருக்கிறார்கள் அல்லவா.

தகப்பன்.—அவரதை சொன்னத்தினால் பிரயோசனமென்ன?

மகன்.—என்னவென்றால், இப்படியிருக்க பியர்ப்பில் சபையார்களைப் பரியாசமசெட்டிற்கும் நூஷனிக்கிறதும் எவ்வளவு அயோக்கியமானகாரியம் என்பதை நீல்களே நியாயமாப் ஆலோசித்துப் பட்சபாதம் இன்றிப் பியாப்பில் சபையாரோ (Baptists) அல்லது சர்ச்சபையாரோ (Church people) கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் ஒழுங்கிள்ளபடி யார்செய்கிறார்கள் என்று நியாயமாப் ஆலோசியுவரென்றார்.

தகப்பன்.—அவர்சொன்னது நியாயமானவார்த்தை இதற்கு விரோதமாப் யாரும் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மகன்.—என்பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த ஒருமனி தன் கொஞ்சம் உரக்க இவர் ஞானஸ்நானத்தை ஒரு பெரிய காரியமென்று என்னி மிகுதியாப் வசனித்து இங்காரியத் ததச் செட்கிறார். அப்படிச்செய்யாமல் இதை இவர் விட்டு விடுகிறதே எனக்கு இஷ்டமென்று சொன்னான் இப்படிச் சொன்னது அப்போதகர்செவியில் விழுந்திருக்கலாம்.

தகப்பன்.—அந்தப்போதகருடைய செவியில் விழுந்திருக்கலாமென்று ஏனெண்ணுகிறோம்.

மகன்—ஏனென்றால், அவர்சொன்னது கிலர் எங்களுடைய நியாயத்திற்கு விரோதமாப் ஒன்றும்சொல்ல இடமில்லை.

வாவிட்டாலும் ஞானஸ்கானம் ஒரு பெருயகாரியமென்றும் அதை விசேஷமாட்டு செப்கிரூமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் ஒருபோதும் அப்படிச்செப்கிறதில்லை, எங்கள் தொள்ளையை அனுசரிக்காதவர்களும் முக்கியமாய் சர்ச்சாப் பிள்ளவாண்டு சபையார்களும் ஞானஸ்நானம் பெரியகாரியமென்று செய்கிறார்களே ஒழிய நாங்களவ்வ.

தகப்பன்.—ஆம், அவர்காதில் விழுந்ததபோலத்தானிருக்கிறது; இன்னும் அப்போதகர் என்னசொன்னார்.

மகன்.—அவர் ஞானஸ்நானமானது தெட்வகட்டளையாயும் இயேசுகிறிஸ்துவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும் இருக்கிறது அவருக்குக் கீழ்ப்படிக்கிற ஒவ்வொரு விசுவாசியும் பிதாகுமார்ன் பரிசுந்தாவியின் நாமத்தினாலும் ஸ்நானம் பெறவேண்டியது அவசியந்தான். கிறிஸ்துவவ விசுவாசிக்கிறுன் என்பதற்கும் அவருக்கெத்தனை ஒப்புக்கொடுத்தான் என்பதற்கும் தான் பாவத்திற்கு மரித்தான் என்பதற்கும் அடக்கம் பண்ணப்பட்டுக் கிறிஸ்தவடன் உயிர்த்து எழுந்தவனுயிருக்கிறுன் என்பதற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது இதைத்தான்றிந்தவனுயும் அனுபவித்தவனுயும், அபேசுவித்தவனுயும் இருக்கவேண்டியது.

தகப்பன்.—நல்லது இன்னும் அவர் சொன்னதென்ன?

மகன்.—இன்னும் அப்போதகர் சொன்னது நாங்கள் ஞானஸ்நானம் பெரியகாரியமென்றும் அதை விசேஷமாய்ச் செப்கிரூமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் எதிரிகள் அதை இலைசாயெண்ணிச் சும்மாயிருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய ஞானோடேசத்திலிருக்கிறதை வாசித்துப்பாருக்கள். என்னவென்றால், நான் ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவின் அவயவமும் பராபரானுடைய பிள்ளையும் பரவோக இராச்சியத்திற்குச் சுதந்தரவாளியுமானபொழுது என்னானத்தாய் தகப்பன்மார் இந்தப்பெயர் எனக்கிட்டார்கள். பிறகு

பிள்ளைகளுக்குத் தனிமமயாக வீடுசளில் கொடுக்கும் கூா
னஸ்நான் முறையையெப் பாருங்கள். அதாவது : இந்தப்
பிள்ளை கூனஸ்நானத்தினுலே மறுபடியும் பிறந்து கிற்கிறது.
வின் சர்க்காரிய திருக்கப்பயில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.
மேலும், சென்மபாவும் உள்ளவனுடும் தேவகோபாக்கிளிங்கு
உப்பட்டவனுடும் பிறந்த இந்தப்பிள்ளை கூனஸ்நானத்தி
லுள்ள மறுபிறப்பாகிய முழுக்கினுலே இடபொழுது பார
பானுடைய பிள்ளைகளும் நித்தியசீவனுக்குச் சுதந்தரருமா
கியகுட்டந்தில் ஸேர்க்கப்பட்டதாயிருக்கிறதென்றும் அவர்கள்
கூனஸ்நானத்தை இவ்வளவு பெரியதாயென்னி
மேன்மைபாராட்டி ஞார்கள் என்றும் கேட்டார்.

தகப்பன்—ஆம் நியாயம்கான் இன்னுமென்ன சீர்
ன்னார்.

மகன்—கூனஸ்நானத்தினுல் இரகுகிக்கப்படுவார்கள்
என்றும் தாமிழ்மூலமைய சபை சொல்லுகிறதாகச் சொன்னார்.

தகப்பன்—அப்படியா எங்கே அவ்விதமாக நம்மு
டைய சபை சொல்லுகிறது.

மகன்—நம்முடைய கூனேபதேசத்தில் இருக்கிற
வினாவிடைகளில் இருக்கிறதைச் சொன்னார் அதாவது, வின
கிறிஸ்துவானார் தமதுசபையில் ஏற்படுத்தின சாக்கிரமை
நடிகள் எந்தனை ? விடை, கூனஸ்நானமுங் காத்தாமுடைய இ
ராப்போசனமுங் ஆகிய இவ்விரண்மோத்திரமே இரட்சிப்
புக்குப் பொதுப்பட அகியமென்று ஏப்படுத்தினார்.
இதனால் கூனஸ்நானத்தினுல் இரட்சிக்கப்படவாமென்று
தோன்றுகிறதல்லவா? இன்னுங் குழந்தைகளுக்கு வெளிய
நக்கமாகக் கொடுக்கும் கூனஸ்நான முறையையிலுள்ளதை
யெடுத்துக்காட்டினார். அதாவது, கூனஸ்நானம் பெற்றிருக்கிற
பிள்ளைகள் கருமபாவத்தைச் செய்யாதவர்களாய் இறந்

தால் இரட்டிசிக்கப்படுவார்களென்பது வேதவசனத்தில் நிச்சயமாகவே இருக்கிறது. மேலும் மரித்தோனா அடக்கம்பண்ணும் ஒழுங்கிலூள்ளவைகளில் ஒன்றைக்கொன்னார். அதாவது, தங்கள் கொள்ளக்கூடியின்படி ஞானஸ்நானம் பெறுமல் மரித்தவர்களைத் தங்கள் கல்லறைகளில் அடக்கம் பண்ணமாட்டார்கள்; ஏனென்றால் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள்லவாம் இவைகளெல்லாம் நம்முடைய செப்புள்ளதகத்திலிருந்து எடுத்துக்காட்டி நாமே ஞானஸ்நானத்தை ஒரு பெரியகாரியமென்றெண்ணி அவ்வளவாய்ச் செய்கிறோமென்று ருசப்படுத்தினார்.

தகப்பன்.—இவைகளை அவர்கள் கேட்டபின்பு நகைக்க வில்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மகன்.—நகைக்கவில்லை ஆனால் கோபமாயிருந்தார்கள். அவர் இதைக் கவனிக்காமல் சர்க்காரர் இய்வளவாய்ச் செய்கிறதுமன்றி வேதத்தில் உள்ளபிரகாரம் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் செப்யவேண்டிய கடமையைச் செப்கிறதும் செப்யவேண்டிய அவசியத்தைப் போதிக்கும் பாப்புஸ்த் காரரை இகழ்ச்சிசொய்கிறவர்களுக்கு மிகவும் வெட்கம் அந்தப்போதகருடைய அபிப்பிராயமாவது எவ்விதமாய்ச் சூரு விசுவாசி அதை அட்டைப்பண்ணலாம். அப்படிச்செய்கிறது தேவனுடைய ஏற்பாட்டை அட்டைசெய்கிறது போலிருக்கிறது ஹக்கா எ - ஈலி.

தகப்பன்.—பாலகருடைய ஞானஸ்நானத்தைக்குறித்து அவர் பேசுகையில் ஞானத்தாய் ஞானத்தகப்பன்மார்க்குமுந்தைகளுக்காக வாக்குத்தத்தம் செப்கிறதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையா.

மகன்.—சொன்னார். என்னவென்றால், அப்படி பின்னோக்காக வேறே பொருவர் வாக்குத்தத்தம் செய்கிறதைப்பற்றி வேதத்தில்கட்டனோயாவது திருஷ்டாந்தமாவது நான்காணவில்லையென்றும் அப்படிச்செய்கிறது பாப்புமார்க்கத்தாருடைய சுய இஷ்டமாயும், அல்லது மனிதர்களுடைய

பாரம்பரியக் கொள்ளுக்கொடும் இருக்கிறது. ஞானத்தாய் தகப் பண்மார்கள் தம்முடைய செய் தடத்தைகளுக்குச் சரியான உத்தரவுசொல்லத் திராணியற்றவர்களாய் இருக்கையில் சிறு பாலகருடைய தடத்தைகளுக்காக உத்தரவுசொல்ல ஒப்புக் கொள்ளுகிறது பொய்ச்சத்தியம் பண்ணுகிறதற்கு ஒப்பாயிருக் கிறது.

தகப்பன்.—அவா இப்படிச்சொன்னது மிகவும் துணி கரமென்று நினைக்கவில்லையா?

மகன்.—ஆம், தகப்பனே ஆனால் அவர் எங்கள் எல்லாரையும் சுற்றிப்பார்த்துச் சொன்னதாவது நாமெல்லாரும் ஞாயத்தீர்ப்புதாளில் கிரிவில்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன் பாக்டின்று நம்முடைய நடத்தைகளுக்காகக் கணக்குக்கொடுக்கவேண்டியதல்லவா. தேவகட்டளைய நாம் அசட்டை செய்து அவர் கட்டளையிடாதகாரியத்தைக் கைஞ்சொண்டு முக்கியமாய் பிதாகுமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினால் செப்தால் அவருக்கு என்னகணக்கைக் கொடுப்போம் இப்படி நியாயத்தீர்ப்புதாளில் நம்முடைய நடத்தைகளுக்காகக் கணக்குக்கொடுக்கவேண்டியது என்று அவர் சொல்லுகையில் நான் பயத்தினால் நடுநடுக்கினேன். ஆனால், என் ஞானத்தாய் தகப்பன்மார் என் நடத்தைகளுக்காக அவர்கள் செய்த வாக்குத்தத்தத்தின்படி நான் செய்யாமல் போனால் அவர்கள் என் அனுமதியின்றி வாக்குத்தத்தம் பண்ணினபடி யினால் அவர்கள் எனக்குப் பதிலாகக் கணக்குக்கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்தேன்.

தகப்பன்.—ஓ என்மகனே நீ இப்படிச்சொல்லவாகாது நீ சரியான வயதுக்கு வந்தபிற்கு உன் நடத்தைகளுக்காக நீயே உத்தரவுசெய்யவேண்டியது.

மகன்.—அது மிகவும் கடினமானகாரியம்; ஏன் வில்லை முழு இருதயத்தோடும் தேவனுக்கு நான் பயப்படவேண்டியது என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்கள் அல்லவா?

தகப்பன்.—ஆம், அதுமாத்திரமல்ல தேவநூடைய எல்லாப் பரிசுத்தகற்பணைகளையும் நீ கைக்கொள்ளவேண்டியது என்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணிபிருத்தினார்கள்.

மகன்.—அப்படிச்செய்ய என்னால் கூடவில்லையே நான் ஒருதால் பிரயாசசுப்பட்டும் பார்த்தேன் அப்படிச்செய்ய உம் மால் ஆருமா தகப்பனே.

தகப்பன்.—மகனே நம்மாலேயானமட்டும் நாம் செய்யவேண்டியது.

மகன்.—ஆனால் என்னால் ஆனமட்டும் எனக்குச் செய்யக்கூடவில்லை, நான் நேற்று ஒருபொய் சொன்னதற்காக நீர் ஏன்கீழ அடித்திரோ.

தகப்பன்.—உனக்கு அது வேண்டியதுதான்.

மகன்.—தகப்பனே அதை நான் இப்புச்சொள்ளுகிறேன் : அது என்னால் கூடியமட்டும் செய்யக்கூடாதென்பதைக் காட்டுகிறதல்லவா, நான் இப்பொழுது செய்யவேண்டியது எது?

தகப்பன்.—அதற்காக நீ இப்பொழுது மனத்திரும்பி இனிமேல் அப்படிச் செய்யாதிருக்கவேண்டியது நான்

மகன்.—தகப்பனே அப்படிச் செய்வேணன்று நான் நினைக்கிறேன் ஆனால் எல்லாக்கட்டளைகளும் கைக்கொண்டு அவைகளின்படி நான் செய்வேணன்று உறுதியான நம்பிக்கையுடன் சொல்லமாட்டேன் அப்படிச் செய்வேணன்று என்னானத்தாய் தந்தைகள் எனக்குப் பதிலாய் வாக்குத்தத்தம் செய்ய எவ்வளவேனும் அவர்களுக்கு இடமில்லை என்னுடைய சொந்த வாக்குத்தத்தங்களை நிறைவேற்றுகிறதே அறி தாயிருக்க அவர்களுடைய வாக்குத்தத்தங்களைக் கூட எப்படி நிறைவேற்ற என்னால் கூடும்.

தகப்பன்.—குமாரனே நீ இன்னும் இவைகளைச் சரியாய்நியவில்லை.

மகன்.—ஆம் இவைகள் எனக்குச் சரியாப்பிள்ளைக்கவில் வைதான். ஆனால், உமக்குச் சரியாப்பிள்ளைக்கிறதா.

தகப்பன்.—அவ்வளவு தெளிவாப்பிள்ளைக்கும் விளங்க வில்லை நாம் இந்தக்காரியத்தை நன்றாய் நிகானித்து நம்முடைய போதகரிடத்தில் விசாரிப்போம்.

மகன்.—அப்படியேயாகட்டும்; தீர் போதகரிடத்தில் விசாரிப்போ?

தகப்பன்.—எனக்கு நல்ல சமயங்கிடைந்தபோது விசாரிப்பேன்.

மகன்.—என் கூனத்தாப்பதந்தைமார் நான் செய்ய வேண்டியகட்டுமகளை வாச்குத்தத்தம் செய்ததுமன்றி தான் விசுவாசிக்கவேண்டியதைக்கூட என்னிமித்தமாக வாக்குத்தத்தஞ் செப்பிரிக்கிறார்களே இப்பொழுது விசுவாசபிரமாணத்தில் கிறிஸ்து நாகத்தில் இறங்கினதாக எழுதிப்பிருந்து ரது. ஆனால், கிறிஸ்து தன்னுடன் சிலுணவில் அரையுண்டகள்ளனிடத்தில் நி இன்று என்னுடன் பாதிசைபில் இருப்பாய் என்று சொல்லியிருந்த நான் எப்படிகிறிஸ்துநரகத்தில் இறங்கினுரென்று விசுவாசிப்பேன்; இதைக்கூட தீர் நம்முடைய குருவினிடத்தில் கேளும்.

தகப்பன்.—அப்படியே ஆகட்டும். ஆனால் நாம் அவ்யமாப் விசாரிக்கவேண்டிய சங்கதி யிதுவவ்வாவே.

மகன்.—ஒருநாலமும் அப்படியல்ல, அந்தப்போதக்கரசான்னது என்னவெனில் இவைகள் சரியென்று நம்புகிறவர்கள் பாப்புமார்க்கத்தின் எல்லாவிதமான தப்புப்போதங்களைக்கூட சரியென்று நம்பக்கூடுமே: கிறிஸ்துவர்கள் அல்லது, அந்த நாமத்தைக்கிறித்தவர்கள் அவருடைய கட்டளையையும், அவர் தந்த வேதத்திலுள்ளவைகளையும் மாற்றித்தமது இங்டப்படி செப்பிறது மிகவும் பயங்கரமானகாரியம்; இவைகளுக்காக அவர்கள் ஒருநாள் கணக்குச்சொல்லவேண்டியது அரும்; இதுவரிகாணன்று தீர் நினைக்கிறோ.

தகப்பன்.—ஆம் நிச்சயமாய் ஒவ்வொரு கிரியைகளும் நியாயத்தீர்ப்புநாளில் கொண்டுவரப்படும்.

மகன்.—அப்படியானால் நாம் விசுவாசிச்சூம் ஒவ்வொரு விசுவாசமும் நாம் செய்யும் ஒவ்வொருசெய்கையும் தேவனால் கட்டளையிடப்பட்டதா என்றும் தேவனுக்கு உகந்ததாயிருக்கிறதாவென்றும் நாம் வேதக்கை ஆராய்ந்துபார்த்து நிச்சயப்படுத்தவேண்டியது அவசியமல்லவா.

தகப்பன்.—ஆம் நாம் அப்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியந்தான்.

மகன்.—நாம் வேதக்கை நன்றாய் ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டியது என்றும் நாம் நீதிமான்களாக்கப்படவேண்டிய ஒத்தறும் அல்லது தண்டிக்கப்படவேண்டியதென்றும் நமக்கு ஒரு ஆத்தமா உண்டென்றும் அது இரக்கிக்கப்படவேண்டியதென்றால் அல்லது இழந்துபோகவேண்டியதென்றும் தெய்வீகத்திற்கு அடுத்தகாரியங்களை நாம் அவசியம்பண்ணலா காதென்றும் அப்படி அவசியம்பண்ணினால் அது நமக்கு நித்தியகோயிருக்குமென்றும் அந்தப் போதகர்சொன்னார்.

தகப்பன்.—மிகவும் நல்லது. நீ யவருடைய ஆலோசனையின்படி செப்கிறது உத்தமம்.

மகன்.—ஆம். நான் அப்படியே செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன் நீரும் அதற்கு உத்தரவுகொடுத்தபடியால் மிகவும் சந்தோஷமாய் அப்படியே செய்வேன். ஆனால், நான் ஏதில் ஆராய்ந்துபார்க்கிறது செபபுஸ்கத்திலா, அல்லது புதிய ஏற்பாட்டிலா.

தகப்பன்.—புதிய ஏற்பாடுதான். நம்முடைய எல்லா நடத்தைகளுக்கும் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நூலாயிருக்கிறது. ஆனால், ஞானிதானந்தைக்குமித்து வேதத்திலிருக்கிறதைத்தான் செபபுத்தகம் கற்பிக்கிறதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

மகன்.—தகப்பனே நீர் செபபுஸ்தகம் கற்பிக்கிறதென்று நினைத்தோனால்! அப்பொழுது சர்ச்ச சபையாராகிய

தாம் வேத செபுஸ்தகத்தின்படியும், செபுஸ்தகத்தின்படியும் நடக்கிறதே இல்லை, நான் எப்படி ஞானஸ்தானம் பெற்றேன், தகப்பனே எனக்கு அது நினைவு இல்லை.

தகப்பன்.—குமாரனே நீ தெளிக்கப்பட்டாப், அது உணக்கு நினைவு இராது; அப்போது நீ பிறந்து ஒருமாதங்கூட ஆகவில்லை.

மகன்.—தேவன் சிசுக்களுக்குத் * தெளிக்கும்படி ஏற்படுத்தி இருக்கிறாரா? அவ்வது அப்படிச்செட்கிறது தனக்கு இஷ்டமென்று புதிய ஏற்பாட்டில் எங்கேயாவது காட்டியிருக்கிறாரா?

தகப்பன்.—அதைக்குறித்து எனக்குத் தெளிவாட்டுத் தெளியாது நமதுசபைக் குருவினிடத்தில் கேட்போம். அப்படிச் சூழ்நிதைகளுக்குத் தெளிக்கிறதினால் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மகன்.—அப்படிச்செய்கிறது மிகவும் பொல்லாத காரியமென்று அந்தப்போதகர் சொன்னார்.

தகப்பன்.—எப்படி பொல்லாத காரியமென்று சொன்னார்.

மகன்.—தகப்பனே சிசுவுக்குத்தெளிக்க ஆரம்பித்து அது பிரபல்லியமானதுமுதல் விசுவாசிகளுடைய ஸ்தானம் குறைவானதுமன்றிக் கிறிஸ்துவின் ஏற்பாட்டிற்கு விரோதமாய் மனிதர்களுடைய ஏற்பாடு பிரபல்லியமாயிற்று இது பொல்லாத காரியமல்லவா. இதனால்தான் நமதுதேசத்தில் விசுவாசியின் ஸ்தானம் ஒரு ஆச்சரியமான காரியம் பேரவுக்காணப்படுகிறது என்று அந்தப்போதகர் சொன்னார்.

தகப்பன்.—ஆச்சரியந்தான். அவர் சொன்னதில் உண்மையுண்டென்று நினைக்கிறேன்.

*ஞானஸ்தானம்.

மகன்.—இவ்வளவுதானு ! இதைப்பார்க்கிறோம் அல்க
கேடுண்டு.

தகப்பன்.—அப்படியா அதென்ன மகனே.

மகன்.—இதனால் மனிதர்கள் ஒரு பொய்யை நம்புதற்கு
எதுவாயிற்று, அது மிகவும் பொல்லாதபொய்.

தகப்பன்.—அப்படியானால் அது மிகவும் பொல்லாத
துதான். அந்தப் போதகர் அதை எப்படி ருசுபடுத்தினார்.

மகன்.—தாங்கள் கிறிஸ்துவின் அவைவங்களா யிருக்கிறதாகவும் கேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறதாகவும் புகிளைக் குதந்தரவாளிகளாகவும் சொல்லிந்த தாங்கள் மகிழ்வெழியைச் சுதந்தரிப்பார்களென்று நம்பும்படிச் சொங்கிறது. ஆனாலோ தங்கள் கிறிஸ்யகளினால் நேவகோபத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறதாக நன்றாய்க் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிறதற்கு இயேசுக்கிறிஸ்துவில் விசுவாசிக்கும் விசுவாசமேயன்றி வேறே யொரு வழியுமில் கூலையன்று அந்தப் போதகர் சொன்னார். தகப்பனே இது உண்மைதானு?

தகப்பன்.—அது அப்படிதானென்று நான் நினைக்கிறேன்; ஏனெனில் வேதம் அப்படிச் சொல்லுகிறது. கலாத்தியர் கூ : உசு.

மகன்.—தகப்பனே நான் தெளிக்கப்படுகையில் நேவனுடைய பிள்ளையாக்கப்பட்டேன்.

தகப்பன்.—மகனே ஞானேபதேசம் அப்படிச் சொல்லுகிறது.

மகன்.—அது எனக்குத் தெரியும், ஆனால் அதை நம்பவுமா. உம்மால் நம்பக்குமோ வேதத்தில் அப்படி இருக்கிறதா.

தகப்பன்.—அது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியாதென்று நானுணக்கு முன்னமே சொல்லவில்லையா.

மகன்.—எனதம்பிக்கு 'ஞானல்நானம்' கொடுக்குமுன் இவைகளை நான் சரியாய் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்

ககப்பனே தீரும் அப்படி விரும்பவில்லையா. நாம் கிறிஸ்து வின் ஸ்தானத்தை ஒன்றும் அயியாத குழந்தைகளுக்குக் கொடுச்சுத் வேதத்தை மாற்றுகிறது மிகவும் பரிகாப்பட்டத்தாக காரியம். இதைப்பற்றித் தேவனுடைய சண்னிதானத்தில் எவ்விதமாகக் கணக்குக்கொடுப்போம். நான் இப்போது மரித்தால் கிறிஸ்து எண்ணிடத்தில் கணக்குக்கேட்பாரோயா கில் நான் எதை அவருக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியதோ வணக்குக் தெரியாது, தகப்பனே உமக்குத் தெரியுமா?

தகப்பன்—நான் கணக்குக்கொடுக்க ஆயத்தமாயில் லை, இதைத்தவிர அந்தப்போதகர் இன் ஞாம் என்னவெசான்னார்.

மகன்—அவர் எல்லாம் ஒன்றும் சேர்த்துச்சொல்ல தாவது, நாம் இப்போது செய்யப்போகிற காரியத்தைப்பற்றி இதுவரையில் நான் சொன்னாரணங்களைக் கேட்டார்களே. நான் இப்போது உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறது என்ன வெனில் நீங்களே இந்தக் காரியங்களைச் சரியாய் ஆராய்ந்து பாருங்கள், அப்படி ஆராய்ந்துபார்த்தபிற்கு எது உண்மையோ அதைச் செய்யுங்கள். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்யைக்காக்க தேவனிடத்தில் கணக்குச் சொல்லவேண்டிய வர்கள் என்பதை எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டியது. நாம் அவருடைய சிந்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் வெட்கமாவது பயமாவது பிறர்தயவாவது வேறே ஏதாவது சுடையாயிருக்கக்கூடாது. அவருடைய சிந்தத்தைச் சரியாய் நிறைவேற்றிவிட்டால், நாம் ஒருபோதும் பாக்கியமாயும் சந்தோஷமாயும் இருந்துக்கொட்டோம் நம்முடைய அருமையான இரகூக்கர்பெற்ற ஸ்தானத்தைக்குறித்துத் தேவன் சந்தோஷித்து அங்கீகரித்ததுபோல நம்முடைய ஸ்தானத்தை அவர் அங்கீகரிப்பாரேயாகில், நாம் எந்த பிரயாசத்தையும் ஒரு பொருட்டாய் எண்ணவேண்டியதில்லை.

தகப்பன்—ஆம் அவர்சொன்னது யதார்த்தமான வார்த்தையே, இத்தோடே முழுச்சாரா?

மகன்.—இல்லை, தகப்பனே! ஸ்நானம் பெறப்போகிற வர்களைப் பார்த்து அவர்களினிமித்தம் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டு அவர்களுக்குச் சொன்னது நிங்கள் தேவகிருபையைக்கொண்டு அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவும் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் கட்டளையின் பிரகாரம்செய்து அவருக்குக் கீழ்ப்படியவும் எல்லாருக்கு முன் வெளியரங்களாப் பூவு மாட்கின்கூத்து அவருடைய நாமத்தினால் ஸ்நானம் பெற வந்ததின் நிமித்தம் சந்தோஷப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்.

தகப்பன்.—மகனே இதைப்பார்க்குப்படி உணக்கு நல்வசம்பாடுகிடைத்ததற்கு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன், எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நானும் வந்திருப்பேன்.

மகன்.—தூம் தகப்பனே, இதுமாத்திரம் அவ்வாமல் இன்னும் அவர்களைப்பார்த்து அவாக்களுக்காகத் தேவன் செப்த வாக்குத்தத்தங்களையும் அவர்களுக்காகப் பரவோகத்தினிருக்கும் சந்தோஷமும் அவர்களுக்கிருக்கும் கடமைகளும் அவர்களின் நிமித்தம் தேவன் மறுவூ அவதாரமெடுத்துப் பாடுபட்டு இருந்தம் சிந்தி இப்போது தம்முடைய ஆவியினால் நம்முடைய மகிழ்ச்சுக்கு நடத்துகிற அந்த இயேசுக்கிறிஸ்துவுக்கு அவர்கள் பட்டகடனையும் சொன்னார்.

தகப்பன்.—மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது இவ்வளவுதான்

மகன்.—இல்லை மனிதர் உங்களை அசட்டைசெப்து துன் பப்படுத்தினாலும் பயப்படாதிருங்கள் ஏனென்றால் அவர்கள் இரகூத்துக்கைக்கூட அசட்டைசெப்து துன்பப்படுத்தினாலும் அவரைப்பின் பற்றுகிறவர்களையும் துன்பப்படுத்தினாலும் அதையிப்படவேண்டியதில்லை. பெந்திகோஸ்துநாளில் ஸ்நானம் பெற்ற ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்களும் அப்போஸ்தலர்களும் உங்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறார்கள். இரகூத்துக்கைக்கூட ஆயிரும் உங்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறார். நம்முடைய எல்லாநடத்தைகளுக்கும் நூலாயும், ஆதாரமாயும் இருக்கிற புதிய ஏற்பாடும் உங்கள் பட்சத்

தில் இருக்கின்றது; ஆகையால் சிறுகூட்டமே பயப்படாதிருக்கன். உங்களுக்கு அந்த இராச்சியத்தைக்கொடுக்க பிதாவான் வர் தித்தமாவிருக்கிறான்கிற வேதவாக்கியத்தை எடுத்துச்சொன்னார்.

தகப்பன்.—அவர்களைத் தைரியப்படுத்தவும் உச்சாகப் படுத்தவும் அவர் சொன்னது போதுமானவார்த்தைத்தான்.

மகன்.—ஆம், அவர் சொன்னவார்த்தைகள் மிகவும் தைரியப்படத்தக்க வார்த்தைகளும் உச்சாகப்படத்தக்க வார்த்தைகளுந்தான் அதனால் நான் மிகவும் ஏழப்பட்டேன். அவர்களோடுகூட நானும் ஸ்தானம்பெற மனதுள்ளது ணேன். அவர் சொன்னதெல்லாம் உண்மையென்பதற்கு எவ்வளவும் சுந்தேகமில்லை. ஆனால் அந்தகாரியத்தைக் குறித்து நான் இன்னும் அதிகமாப் ஆராய்யோசித்திருக்கிறேன்.

தகப்பன்.—ஆம் மகனே நீ அப்படியேசெப் நானும் செப்பிறேன். செப்புள்தகம் அவ்வளவாப் அவர்கள் பட்சம் இருந்ததென்று நான் எண்ணின்தில்லை. குன்றகாப் தகப் பன்மார்களுடைப வாக்குத்ததங்களில் எனக்கு அதிகநம்பிக்கையில்லை. நரன் ஒருதடவையில் ஒரு குழந்தைக்குப் பதி வாப் வாக்குத்தம்பண்ணினேன் அந்தக்குழந்தை ஒப்போது ஒரு பொல்லாதபையனுகிறோன், அவன் பிசாசை வெருக்கிறதும் இல்லை, அவன் விசுவாசபிரமாணத்தை நம்புகிறது மில்லை. வேதகற்பண்ணைக் கைக்கொள்ளுகிறதுமில்லை. நான் ஒருதான் அவளைச் சந்தித்து அவளியித்தம் நான் செய்த நவாக்குத்ததங்களைச் சொன்னேன் அதற்கு அவன் அப்படிசெய்யும்படிஉமக்கு உத்தரவுகொடுத்ததுயார்? நான் உத்திரவுகொடுத்தேனு, அவ்வது வருந்தி கேட்டுக்கொண்டேனு என்றான். நீயல்லவென்று சொன்னேன் அதற்கு அவன் நீர் செய்த வாக்குத்ததங்களை நீரே நிறைவேற்றிக்கொள்ளும். இனி மேல் உம்மை நான் கேட்டுக்கொண்டால் அப்போது நீர் எனக்காக வாக்குத்தத்தம் செய்யலாமென்றான்.

மகன்.—இது மிகவுந் தணிகரமான வார்த்தை ஆனால் அப்படி கிழிஸ்தவருக்கப்பட்ட அனேகபொல்லாத பிள்ளைகள் உண்டென்று நினைக்கிறேன், தகப்பனே அவனுக்கு நீர் இன்னும் என்னசொன்னீர்.

தகப்பன்.—அவனுக்கு நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இனிமேல் நான் ஒரு குழந்தைக்கும் ஞானத்தகப்பனுமிருந்து அந்தக் குழந்தைக்குப்பதிலாப் வாக்குத்ததம் பண்ணமாட்டேன் என்று தீர்மானித்தேன்.

மகன்.—ஆம் தகப்பனே அப்படித் தீர்மானங்கெப்ப ஏழாகு நல்லகாரணம் உண்டு; ஒரு குழந்தை பெரியவனுண் பிறகு அவன் புத்திசாலியாய் இருப்பானென்றாவது புத்தியீனானு பிருப்பானென்றாவது சால்திகனு பிருப்பானென்றாவது யாவால் சொல்லக்கூடும்? அந்தப் போதகர் ஒவ்வொரு அனுமதன் தேவனிடத்தில் நன்குத்தானே உத்தரவாதியா பிருக்கவேண்டும் என்று சொன்னது சுந்தியமென்று நம்புகிறேன். மற்றெல்லாமனித்தனும் நான் மனத்திரும்பவும் விசுவாகிக்கவும் அல்லது கீற்படியவும் கூடாது. இவைகள் ஒவ்வொன்றைபும் நானே செப்பியவேண்டியது அல்லது நானே அழியவேண்டியது. மற்றெல்லாமன் பாத்தியல்தனு பிருக்கக்கூடாது. இன்னென்றாலும் நான் அப்படியே இன்னென்றாலும் நான் மேலுலகத்திற்கு போக நினைக்கலாமல்லவா! (அப்படிக்காது).

தகப்பன்.—ஆம் எதார்த்தம் இன்னும் ஏதாகிலும் அவர்சொன்னார்.

மகன்.—இதற்குமேல் அவர்சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. ஒரு ஞானப்பாட்டைப்பாடிப் பிறகு ஆசீர்வாதஞ்செப்பது முடித்தார்.

முற்றிற்று.

